

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA!

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga.
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

FRANSA É ITALIA. (*Dibuix de J. L. Pellicer.*)

Dos germanas enemistadas, y tot per culpa de un mal vehi.

Los periódichs carlins *La Fe* y *El Correo catalán* sostenen una polèmicia interessantíssima. Se tracta de saber si 'l rey del As d'oros es ó nó partidari del Sant Ofici. Jo crech tenir d'atos per resoldre la qüestió. Al meu entendre n'és, y no n'és partidari á la yegada.

M'explicaré:
Al rey de l'As d'oros, los liberals li agradan rostits. Pero lo qu' es las húngaras s'estima més menjárselas cruas.

La pelegrinació de las novellas barceloninas que no pogué efectuar-se l'últim febrer, sembla que s'portará a cap lo próxim més de abril.

Ab dos mesos la llana haüra crescut molt. Y 'l remat farà més goig.

—Lo govern de 'n Sagasta es mort, diu lo sentit comú.
—Pero no cayem, replican los sagastins
—L'actual govern es lo primer exemple de un mort que menja.

L'amich ministre que acudi a l'estació á despedir al Duch de Montpensier, es lo ministre de Marina. No costa molt d'endavinar perque va anarhi. Per embarcarlo.

L'edifici de Sant Gayetano, destinat á administrar justicia, aménassa ruina.

L'altre dia van caure alguns guixots del sostre, y jutjes y actuaris van fugir esparverats, com si la casa 'ls caygués á sobre.

De manera que aquí no hi ha res solit.

Un dia s'esbotza 'l despach de l'arcalde. Un altre dia s' despren una bastida del Palau de la Exposició.

Tot tremola... tot s'esquerda. Y entre mitj de tanta ruina tan sols veig una persona que s'manté tiesa y sense caure.

D. Francisco de Paula.

Un quadro de costums de Valencia.

Hi havia en aquesta capital una individua que s'edicava á tirar las cartas. Uns pagesos de la horta van anarla á veure, ab l'afany de consultarli una cosa per ells molt interessant.

Volian que 'ls digues, en quin punt precis de un oliverar de la seva propietat existia enterrat un tresor.

La dona de las cartas va exigirlos una forta cantitat á compte, y l'endemá va desapareixer de Valencia.

Naturalment los pagesos van indignarse, y hasta si molt convé haurian morta.

Pero faltava saber ahont havia anat á parar. A tal objecte penetran en lo pis de la fugitiva, descubren lo silló de baqueta que solia ocupar, y 'n tallan un tros.

—Ja tenim la pista diuhem.
Y ab lo tros de cuyro se 'n van á casa de una sonám-bula, perque 'ls indiqui 'l paradero de la fugitiva.

Si per cas vas á Sevilla, vés á veure en Montpensier, y digali que aquí á Espanya gracias á Déu... tot va bè.

Lo Papa en'ara fa corre que 'l rey d'Italia 'l té pié: si 'm donan la presó seva... may més demanaré res.

En la ventana te vi que estabas, dulce bien, cosiendo un gorro: me vaig pensar qu'eras tú... y era en Carlos seté que treya 'l morro.

A LO INSERTAT EN L'ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Ma-ni-la.
 2. ANAGRAMA.—Rentada-Entrada.
 3. GEROGLIFICH.—Casa pobra fora gos.
- Han endavinat las tres solucions E Padrell de Reus, R. Castellá y H. T Arrambo; 2. Ego Sum, Geroni de la Bordeta, Pep Ramogosa y J. T. Anguila; y 1 no més Cara de Pasqua y M. Minet.

XARADA.

—«Hu-tercera allá 'hont total lo teu adorat espós y dos-tres sobre sa tomba una corona de flors.»— Aixi una mare parlava á la filla de son co al hav' r perdut per sempre lo més estimat del món.

F. RIBAS S.

ANAGRAMA.

—Tindrás de total la mula.
—Ja m tornas á fastidiar?
—Sí: la Tot está cansada y demana per pujar.

ANGEL DE LA GUARDA.

TRENCA-CLOSCAS.

TARJETA.

CARLOS ALSINA.

Si es que aceptas la targeta que t'envío aquí, lector,

v't vols pen lre la molestia de combinar lo seu nom, trobarás, sense que siga lo trenca-caps molt costós, lo titol de una comedia rebuda ab aceptació.

F. RIBAS S.

ROMBO.

Primera ratlla vertical y horisontal: Consonant.—Segona: per beure.—Tercera: prenda d'home.—Quarta: nom d'home.—Quinta: adorno de la dona.—Sexta: membre de volátil y Séptima: vocal.

TENORIO DE LAS CRIADAS. GEROGLIFICH.

EN

LI

HH

SUTERO FUROR Y C.ª

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciudadans E. M. Llauneret, José T. y S. (Riu de Llores), H. T. Arran-ba, R. Castella, Francisco de P. M., R. M. M., Pepet Xinelu, L. Lopez y Lopez, Llop Sinreb y C.ª, Pitós y Flautas, Bernat Xin-xola, Oidemer, Odractir Sam, Japet de l' Orga, Ricardo M., F. P. C., J. Sala, S. C. C., Sir Crispichs, J. Vila Serra, P. Tarota, Pepet de la Marieta, B. B. R. (Lleó) y Joan Arbós: Lo que 'ns envían no fa per casa.

Ciudadans Angel de la Guarda, C. Samot A., J. T. Anguila, Pep Ramogosa, Geroni de la Bordeta, Paquito, Marangy, Domingo Grau, A. G. bert, Un net de Otger, Lluet del Pont y J. Baldu: Insertarém alguna cosa de lo que 'ns remeten.

Ciudadana J. Baucells Prat: Está bèn versificat, pero la idea procedeix de un qüento vell y molt sapigut.—Picio Adam y C.ª: Lo que 'ns remet es molt fluit.—Hamlet: Tampoch nos fa 'l pes.—Cu-caracuch: La major part de lo que 'ns envia esta molt bé.—E. Vi-laret: Los sonets estan bé.—Dolors Mon: La idea es bonica; pero 'ls versos son molt defectuosos: lo sonet no va.—B. Tripas: Apropitarém algunas cantarellas.—Petrus: Está bé.—P. Talladas: Aceptém dos epigramas y casi todas las cantarellas.—S. R. Llamb-rochs: No va prou bé.—J. Staramsa: La xarada esta bé; pero la casa dura massa y no podem respondre de insertarla.—Ajolacé: La prosa es correcta; pero 'l fondo del article no te res de particular.—Saldoni de Sevilla: Lo que 'ns remet es molt vell.—M. Piquet: Per l'assumplo que 'ns indica será millor que 's dirigeixi á un periódich diari.—J. Cap: No hi ha cap antipatia, ni ab lo seu amich ni ab ningú: lo sonet en qüestió 'ns sembla que interessa poch al lector: envihi alguna altra cosa y procurarém complaure'l. Los versos que 'ns remet son molt incorrectes.—Ego Sum: Falta la solució de la xarada.—Tagarninás: L'artícle es molt fluit.—Emillá: Aceptém alguns pensaments.—Samuel del Palau: Lo sonet encare que algun tan incorrecte es més acceptable que l'altra poesia.—R. Roura: L'artícle resulta massa romántich.—F. R. y G. (Sol-sona): Lo que 'ns escriu es tan extens, que per falta d'espay no podem ocupar nos en.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch de'l Teatroy, 21 y 23.

NOTICIA FRESCA: «Aquest hivern hi ha hagut á Espanya nevadas generals.» (Dibuix de J. L. Pellicer)

La capa de neu es l'única capa que no podem empenyarnos.